

Sygn. akt IV U 124/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **A. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.**

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania od decyzji z dnia 22 sierpnia 2017r.,

znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób , że ustala ,iż odwołująca się A. K. w wyniku wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 12.02.2017r. doznała 3% trwałego uszczerbku na zdrowiu i przyznaje jej tytułem jednorazowego odszkodowania kwotę 2.427,-(dwa tysiące czterysta dwadzieścia siedem) złotych.

Sygn. akt IV U 124/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2017r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił A. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, który miał miejsce w dniu 12.02.2017r.

W uzasadnieniu tejże decyzji stwierdził, powołując się na treść art. 22 ust.1 pkt.3 w zw. z art. 3 ust.1 Ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, iż jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy nie przysługuje ubezpieczonej, gdyż zaistniałe zdarzenie nie posiada znamion wypadku w pracy, ponieważ protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne. W ocenie organu wypadek miał miejsce w drodze do pracy o godz. 10.30, na parkingu poza budynkiem sklepu, czyli nie zdarzył się na terenie zakładu pracy. Tym samym przedmiotowe zdarzenie nie może być uznane za wypadek przy pracy.

Odwołanie od tejże decyzji złożyła A. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, którego doznała w wyniku wypadku przy pracy. Nie zgodziła się z uzasadnieniem decyzji. Wskazała, że zaistniały wypadek miał miejsce na terenie zakładu pracy. Wskazała, że przysłała do zakładu pracy w celu wykonania nałożonych na nią obowiązków pracowniczych przez pracodawcę. Zdaniem odwołującej się dojsię do stanowiska pracy, przebranie się w strój roboczy mieści się w dyspozycji czynności prawnie i życiowo uzasadnionych stosunkiem pracy. Z uwagi ,że wypadek miał miejsce na terenie zakładu pracy –winien być oceniany jak wypadek przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w B. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji (k.3).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. K. jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w J. na stanowisku zastępcy kierownika sklepu (...) w Ł. przy ul. (...), na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy od 14.07.2010r..

W dniu 12 lutego 2017r. A. K. miała rozpocząć pracę o godz. 11. Około godz. 10.30 weszła na teren zakładu pracy i szła ciągiem pieszo-jezdnego od ul. (...). Idąc usłyszała jadący z tyłu w jej kierunku samochód. Chcąc ustąpić mu pierwszeństwa, uskoczyła w bok. Znajdowało się tam błoto pośniegowe, poślizgnęła się i upadła na prawy bok. Jednocześnie w trakcie upadku uderzyła lewym kolaniem o kostkę brukową. Została odwieziona karetką pogotowia do Oddziału Ratunkowego Szpitala Wojewódzkiego w Ł. ,gdzie udzielono jej pierwszej pomocy i skierowano do (...). Rozpoznano u odwołującej się skręcenie i naderwanie innych, nie określonych części kolana (rozdarcie łąkotki, rogu tylnego MM, zespół fałd przyśrodkowego kolana lewego) i założono unieruchomienie gipsowe. Do dnia 14.07.2017r. przebywała na zwolnieniach lekarskich (dowód: protokół powypadkowy i dokumentacja medyczna - akta ZUS).

Powyższe zdarzenie zostało uznane przez pracodawcę za wypadek przy pracy. W protokole Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy stwierdzono, że miejscem wykonywania pracy uszkodzonej jest budynek sklepu oraz otaczający go parking wraz z zewnętrznymi drogami.. Wskazano, że teren sklepu mieści się pomiędzy ul. (...), ul . (...) (dowód- protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 06.03.2017r.- akta ZUS).

A. K. w dniu wypadku podlegała ubezpieczeniu wypadkowemu.

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił A. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, stwierdzając ,że zdarzenie z 12.02.2017r. nie posiada znamion wypadku w pracy, albowiem wypadek wydarzył się poza miejscem pracy. W ocenie organu wypadek miał miejsce w drodze do pracy o godz. 10.30 na parkingu poza budynkiem sklepu, czyli nie zdarzył się na terenie zakładu pracy. Tym samym zdarzenie, w ocenie organu rentowego, nie może być uznane za wypadek przy pracy (dowód: decyzja z dnia 22.08.2017r. -akta organu rentowego).

Jak wynika z przesłanej do tut. Sądu informacji przez (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w J. spółka jest właścicielem nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), w tym znajdującego się w obrębie nieruchomości gruntowej parkingu oraz ciągów pieszo – jezdnych (pismo z dnia 20.09.2017r.- k. 9).

W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne.

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że w dniu 12 lutego 2017r. odwołująca się A. K. uległa wypadkowi o godzinie 10.30 na parkingu przy sklepie nr 148 w Ł., w którym pracuje oraz ,że wyniku tego wypadku doznała skręcenia uraz kolana.

Sporne było natomiast zakwalifikowanie przedmiotowego zdarzenia jako wypadku w rozumieniu art.3 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W ocenie organu wypadek miał miejsce w drodze do pracy, o godz. 10.30, na parkingu poza budynkiem sklepu, czyli nie zdarzył się na terenie zakładu pracy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż definicję wypadku przy pracy zawiera art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 31 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015r. ,poz. 1242 z zm). Należy stwierdzić, iż na pojęcie wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ww. ustawy składają się trzy elementy: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna oraz zaistnienie tego zdarzenia w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo poleceń przełożonych; podczas

lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia lub w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W ocenie Sądu, A. K. uległa w dniu 12.02.2017r. wypadkowi na terenie swojego zakładu pracy.

Nieuzasadnionymi są twierdzenia organu rentowego jakoby zdarzenie nie stanowiło wypadku przy pracy, ponieważ miało miejsce w miejscu poza zakładem pracy, na parkingu przed sklepem. Jak wynika z przesłanej do tut. Sądu informacji przez pracodawcę odwołującą się - (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w J., spółka jest właścicielem nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), w tym znajdującego się w obrębie nieruchomości gruntowej parkingu oraz ciągów pieszo – jezdnych (dowód: pismo z dnia 20.09.2017r. - k. 9). Dlatego też Sąd uznał, że protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nie zawiera bezpodstawnych stwierdzeń. Zaaprobował zawarte w nim ustalenia i uznał je za słuszne, że miejscem wykonywania pracy poszkodowanej jest budynek sklepu oraz otaczający go parking wraz z zewnętrznymi drogami: ciągami pieszo- jezdny.

Wiarygodne tym samym są w tym zakresie twierdzenia odwołującej się, zawarte w złożonych przez nią wyjaśnieniach dotyczących ustalenia okoliczności wypadku i wniesionym do tut. Sądu odwołaniu, jak również w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie w dniu 03.10.2017r. (k.11). Twierdzenia odwołującej się co do przebiegu wydarzeń w dniu wypadku, a w szczególności jego miejsca, w ocenie Sądu, zasługują na uwzględnienie, z uwagi na treść pisma (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w J.. Organ rentowy nie podważył prawdziwości i wiarygodności treści tego pisma.

Zatem nieuzasadnionymi są, w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego, twierdzenia organu rentowego, jakoby z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynikało, że zaistniały wypadek miał miejsce na terenie zakładu pracy odwołującej się.

. Droga odwołującej się z domu do pracy została zatem już zakończona w momencie przekroczenia terenu zakładu pracy, czyli w momencie wejścia na teren okalający sklep, tj. ciąg pieszo – jezdny. W orzecznictwie przyjmuje się, że droga do pracy rozpoczyna się z chwilą opuszczenia przez pracownika mieszkania (zamknięcia drzwi domu lub opuszczenia swojej posesji) i kończy się również na granicy terenu władztwa zakładu pracy (por. wyroki Sądu Najwyższego z 24 stycznia 1997 r., II UKN 57/96, OSNP 1997/18/347, 22 stycznia 1998 r., II UKN 462/97, OSNP 1999/1/23 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 28 października 1993 r., III AUr 320/93, OSA 1994, z. 3, poz. 16). Drogą do pracy w znaczeniu prawnym jest bowiem fakt pokonywania przestrzeni oddzielającej mieszkanie pracownika (domu) od zakładu pracy (czyli do bramy zakładu pracy lub terenu zakładu pracy). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 stycznia 1980 r., III URN 59/79 (OSNCAPIUS 1980, nr 7-8, poz. 147) z głosem H. P. (OSP 1981, z. 5, poz. 93) wyjaśnił, że pracownik rozpoczyna drogę do pracy po przekroczeniu progu swego mieszkania, co w przypadku zamieszkiwania w budynku jednomieszkaniowym oznacza przekroczenie progu domu. Fizycznym końcem drogi w budynku wielomieszkaniowym będzie przekroczenie progu mieszkania, a przypadku budynku jednorodzinnego przekroczenie drzwi wejściowych (wyrok SN z dnia 25 października 1994 r., II URN 39/94, OSNCAPIUS 1995, nr 4, poz. 53). Jeśli dom ma tzw. obejście, droga z pracy kończy się po wejściu na teren posesji, a droga do pracy po wejściu na teren zakładu pracy np. po przekroczeniu bramy zakładu pracy (wyrok (...) z dnia 18 sierpnia 1962 r., TR III (...), OSPiKA 1964, z. 4). Zatem wszystkie zdarzenia wypadkowe na terenie zakładu pracy są objęte ochroną ubezpieczeniową na podstawie przepisów ustawy wypadkowej. Nie na więc tym przypadku znaczenia, że odwołująca się nie przystąpił jeszcze do wykonywania swoich obowiązków pracowniczych. Było to więc zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną, które wywołało uraz kolana i miało związek z pracą (był to tzw. związek funkcjonalny).

Związek zdarzenia z pracą nie musi mieć bowiem charakteru przyczynowo-skutkowego. Praca nie musi być przyczyną zdarzenia, a za wypadki przy pracy można uznać takie zdarzenia, które pozostają z nim w związku miejscowym, czasowym bądź funkcjonalnym. Określenie bowiem związku czasowego, miejscowego i funkcjonalnego nie wiąże się ze wskazaniem, że praca była przyczyną nagłego zdarzenia. W związku z tym są to powiązania o szerszym zakresie niż związek przyczynowy.

Z tych względów zdarzenie z dnia 12.02.2007r. bez wątpienia spełnia kryteria wypadku przy pracy.

W celu ustalenia czy odwołująca się w wyniku tego wypadku doznała uszczerbku na zdrowiu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii, który rozpoznał u odwołującej się stan po skręceniu stawu kolanowego lewego z uszkodzeniem rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej. Biegły stwierdził, że odwołująca się w wyniku tego wypadku doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3 %. Wskazał, że uraz lewego stawu kolanowego został wygojony z pozostawieniem przewlekłego powysiłkowego ograniczenia ruchomości w obrębie stawu, uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej, co może być przyczyną przewlekłych dolegliwości bólowych i upośledzać funkcję statyczną – dynamiczną kończyny dolnej w stopniu niewielkim (dowód: opinia k. 12-14).

Biegły dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego i na tej podstawie sformułował wnioski opinii. Opinia zawiera rzeczową i spójną argumentację ustaloną po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną leczenia odwołującej się oraz po zapoznaniu się z wynikami jej badań. Sąd doszedł do przekonania, że ustalenia poczynione przez biegłego w niniejszej sprawie są rzetelne, dokonane obiektywnie, a sformułowane wnioski poparte zostały logicznym uzasadnieniem. Opinia została wydana przez lekarza specjalistę, mającego szeroką wiedzę i doświadczenie zawodowe i orzecznicze. Brak jest jakichkolwiek podstaw, które mogłyby podważyć rzetelność i prawdziwość wydanej opinii.

Wskazać należy, że pełnomocnik organu rentowego na rozprawie w dniu 30.11.2017r. nie zakwestionował opinii biegłego ustalającej 3 % uszczerbek na zdrowiu i pozostawił odwołanie do uznania Sądu (vide: k. 23). Odwołująca się także żadnych zastrzeżeń do opinii nie zgłosiła.

Dlatego tut. Sąd orzekając o uszczerbku, którego odwołująca się doznała w wyniku tego wypadku przy pracy, oparł się na ustaleniach zawartych w tejże opinii.

Odwołująca się w wyniku tego wypadku doznała 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu, więc przysługuje jej jednorazowe odszkodowanie w kwocie 2.427 zł. Wysokość jednorazowego odszkodowania Sąd ustalił w oparciu o przepisy ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania oraz obowiązujące w dniu wydania zaskarżonej decyzji Obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 marca 2017 roku w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2017 poz. 283), w którym ustalono, że w okresie od 1 kwietnia 2017r. do 31 marca 2018r. kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy wynosi 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (vide- uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009r, I UZP 2/09).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji, zmieniając zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.